

Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarlooswolfhonden

Zoektocht

NUMMER 3 2020 Jaargang 14

Paradis
Parody

Waarom een
Saarloos?

Interview
Kees Janssen

Fotootjes

Troy en Caelin

Djeddah en Emani

Wandeling Delft contact

Wandeling Delft

Beste leden,

Rotterdam, 16 september 2020

Een vereniging bestaat bij de gratie van leden. Leden die meedoen. Leden die meedenken. Leden die meewandelen en mee-organiseren. En uiteindelijk natuurlijk ook: leden die fokken. En vervolgens natuurlijk hun pupkopers wijzen op het lidmaatschap van de AVLS zodat we verder kunnen met het drukken van dit magazine. Met de hosting van een website vol met informatie. Met de keuringen en de gezondheidsonderzoeken van de outcross. Met onze fokkerscursus en ons advies over fokcombinaties uit ons softwaresysteem. Met de huur van een ruimte voor de kampioensclubmatch en met heel veel activiteiten die gericht zijn op de toekomst van ons ras.

Want net zoals wij ooit verliefd zijn geworden op die -altijd-in-de-ruil-ken-te-zijnde- allerliefste haarballen, zo gunnen we dat ook aan anderen. Maar al die activiteiten kosten geld en daarom hebben we leden nodig die met een paar tientjes per jaar zorgen voor de betaling hiervan. Geen verenigingsmens en ben je niet van de sociale activiteiten? Toch fijn dat je ons steunt, want mede namens jou gaan we in gesprek met diverse universiteiten over genonderzoek en de laatste wetenschappelijke inzichten op het gebied van inteeltbeheersing. We organiseren rasopleidingen en -examens. Zijn betrokken bij het opleiden van keurmeesters die controleren welke hond het meest aan de rasstandaard voldoet.

Nog steeds niet overtuigd? Wie voor een rashond kiest, krijgt te maken met de uitgifte van een stamboom en dat gaat in Nederland via de Raad van Beheer. Diezelfde Raad kan echter ook voor alle rashonden dwingend beleid opleggen betreffende het fokken -en uitsluiten van fokdieren.

Op dit moment speelt er een behoorlijke discussie met betrekking tot epilepsie. Een bijzonder vervelende ziekte waar we (*net als andere rassen*) soms mee geconfronteerd worden. Gelukkig kunnen we aantonen dat ons fokbeleid van de afgelopen jaren met een focus op gezondheid in plaats van uiterlijke kenmerken, ertoe geleid heeft dat epilepsie in onze populatie beheersbaar blijft. Kortom wij van de AVLS raden ten zeerste de AVSL aan :)

We houden mondjesmaat weer in verschillende gebieden wandelingen waarvoor je je wel van te voren moet aanmelden in verband met corona. We hebben de eindkeuring van het nest van Matsi en Finn gedaan en we hebben natuurlijk op 11 oktober de ledenvergadering. Geheel coronaproof!

Voor nu veel leesplezier, volg de keer de verhalen van onze fokkers, blijf gezond allemaal en hopelijk ook tot ziens binnenkort!

Ineke

Voorzitter

Ineke Pompen

Secretaris

Marianne Eggink

Penningmeester

Jan Dirkzwager

Bestuursleden

Reinier van Wattum

Maria Schipper

Redactie

Hella Liefing

Johan Berends

Foto's

Annemie Gerritsen

Jan de Olde

Kees Janssen

Helma Broers-Prophitius

René Kruidenier

Richard L. Jones

Johan Berends

Reinier van Wattum

Wendy Jonkergouw

Yvette de Groot

Martine Schaap

Coverfoto

Jan de Olde

Vormgeving

Dick Ockers

Druk

Editoo

Onze doelstelling

De Saarlooswolfhond is in de jaren 30 van de vorige eeuw gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969) en is nu een van de negen erkende Nederlandse hondenrassen. Dit zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten en kent een kleine groep liefhebbers. De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van dit bijzondere ras in Nederland.

De Saarlooswolfhond is onderdeel van ons Nederlands cultureel erfgoed en dient mede daarom behouden te worden. Het fokbeleid van de AVLS kenmerkt zich door een grote zorg voor de gezondheid van het ras. De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie het welzijn van de honden altijd centraal staat. Het ras heeft een smalle genenpool en is daardoor kwetsbaar.

Iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren we graag over deze prachtige hond. We verwelkomen je van harte als lid (met of zonder hond) en kennen geen ballotage. Het enige wat we vragen, is dat je onze uitgangspunten onderschrijft. Voor vragen over lidmaatschap, gezondheids-certificaten, adreswijzigingen, dek- en nestmeldingen en verdere informatie: **secretaris.avls@gmail.com**.

Onze uitgangspunten

Behoud van het ras

De Saarlooswolfhond voor de toekomst behouden, dát is het belangrijkste doel van de AVLS. De generaties na ons moeten immers ook kunnen genieten van dit prachtige ras. Maar dat is niet de enige reden. De Saarlooswolfhond maakt deel uit van ons Nederlands cultureel erfgoed en dient daarom beschermd en in stand te worden gehouden.

Genenvariatie

Door de heersende kampioenencultuur werd jarenlang doorgefokt op uiterlijke raskenmerken. Daardoor nam de genenvariatie dramatisch af.

Het ras werd door deze praktijk enorme schade toegebracht. De AVLS is opgericht om radicaal te breken met deze achterhaalde fokkerij, die gericht was op het zoveel mogelijk fokken van showkampioenen. De natuur laat ons zien dat het daar niet om gaat. Het gaat om genenvariatie en gezondheid. Een gezonde, vitale hond vinden we dan ook veel waardevoller dan een showkampioen.

Inteelt beperken

Rastype en raskenmerken vinden we wel belangrijk, maar het is niet alleen zaligmakend. Honden kunnen onmogelijk decennialang én gezond én raszuiver worden gefokt. Daarom proberen we met ons fokbeleid de verwantschap van de honden terug te

brenge om de inteelt beter beheersbaar te houden. We kruisen druppelsgewijs, onder streng gecontroleerde voorwaarden, vers bloed in. Dit outcrossprogramma is een essentieel onderdeel van ons fokbeleid.

Vrijwillige fokkerij

Geselecteerde pups uit dit fokprogramma worden teruggefokt op raszuivere Saarlooswolfhonden. Zo behouden we de uiterlijke raskenmerken en het bijzondere karakter van ons ras, waarbij tegelijkertijd de genenvariatie wordt vergroot. Ieder lid kan op vrijwillige basis meedoen aan dit belangrijke project, want we kennen geen van bovenaf opgelegde fokkerij. Bij de AVLS bepalen de fokkers zelf hun fokcombinaties, niet de vereniging.

Steun ons om dit bijzondere ras voor de toekomst te behouden. Word lid!

De AVLS is erkend door de Raad van beheer op Kynologisch Gebied en staat voor een gezonde Saarlooswolfhond

met een fijn karakter. Bezoek ook onze website **www.avls.nl**

secretaris.avls@gmail.com

Secretariaat AVLS
Jean Sibeliusstraat 33
3069 MJ Rotterdam

Dekkingen

Dekking Manna

De AVLS kreeg bericht van Mégane Gebhart dat Odinblood Managarm des Terres du Valhalla, roepnaam Mana, op 18 augustus is gedekt door Lazlo. Bij een succesvolle dekking worden de pups in oktober verwacht. De teef, geboren na april 2017, is niet op ED gecontroleerd. Het VFR is overigens alleen van toepassing op fokkers die woonachtig zijn in Nederland. Heb je interesse in een pupje? 🐾
Neem dan contact op met Mégane Gebhart.

Dekking Phobos

Francis Timmerman en Nathalie van der Burg berichtten ons dat Phobos op 29 augustus is gedekt door Yes Djangoonai Andjing Bastaja. Bij een succesvolle dekking worden de pups eind oktober verwacht. Informatie over de ouderdieren vind je op de AVLS website bij de dekmeldingen waar je ook de contactgegevens kunt vinden. Heb je interesse in een pupje? 🐾
Neem dan contact op met Francis of Nathalie.

Dekking Yiska

We kregen bericht van Belinda Mokveld dat op 22 augustus Charon (Yiska) is gedekt door Sir Brego van de Zevenhuizerplas (Brego). Als de dekking succesvol is, worden de pups rond 24 oktober verwacht. Informatie over de ouderdieren vind je op onze website bij de dekmeldingen. Heb je interesse in een pupje? 🐾
Neem dan contact op met Belinda Mokveld

Geboren nesten

Anitë's nest

Anitë heeft in de nacht van 23 op 24 juli 4 pups geworpen. Eén pupje is helaas dood geboren. De drie gespeende pups zijn reutjes en allen wolfsgrauw. Moeder en kroost maken het goed. Anitë Elenya Narmo werd op 16 mei gedekt door Chip Miraja (Nord). Informatie over de ouderdieren vind je op onze website bij de dekmeldingen. Fokster Jana Rosenbergová meldde dat alle pups al een baasje hebben gevonden. 🐾

Romy's nest

Fokster Gerrie Pols meldde dat Romy op zondag 21 juni 9 pups heeft geworpen. Twee pupjes hebben het helaas niet gehaald. De 7 gespeende pups zijn 1 wolfsgrauw reutje, 3 bosbruine reutjes en 3 bosbruine teefjes. Miyax Romy Schneider werd op 18 april gedekt door Chumani's Endoran Arik. Informatie over de ouderdieren vind je op onze website bij de dekmeldingen. Alle pups hebben een baasje gevonden. 🐾

Zazou's nest

Zazou heeft op donderdagavond 9 juli 5 pups geworpen. Drie teefjes (waarvan 1 bosbruin) en 2 wolfsgrauwe reutjes. Bree-Zazou Loup Hivernal werd op 8 mei gedekt door Dasan Mato Una Neshoba. Informatie over de ouderdieren vind je op onze website bij de dekmeldingen. Fokster Audry Wennekers meldde dat alle pups zijn besproken. 🐾

Saarloos-kenner Kees Janssen leest honden als een boek “Je moet ze met vertrouwen over de angst heen helpen”

Kees met Kedi en Zeno

Een joekel van een tuin, een bosrijke omgeving waar je lekker los kunt lopen en een roedelleider met verstand van zaken: je kunt het als hond, en zeker als Saarlooswolfhond, aanzienlijk slechter treffen.

Door: Hella Liefthing

Foto's: Johan Berends en Kees Janssen

Kees Janssen heeft ze al sinds 1987, en heeft in die 33 jaar geleerd dat opvoeden nog niet zo gemakkelijk is. “Maar als ze eenmaal de structuur in de gaten hebben, kunnen ze heel goed

luisteren.” Aan zijn voeten ligt de reus Kedi (vernoemd naar de baasjes) en even verderop een andere reus, de Oudduitse herder Zeno uit DDR-lijn. De hond is vernoemd naar de stichter van de Stoïcijnse School.

Veel te scherp

Kees was leraar in zijn arbeidzame leven. Hij gaf geschiedenis en filosofie op verschillende scholen in Utrecht. Zijn eerste hond was een appenzeller sennenhond. “Maar die luisterde alleen naar mij. Probleem: de hond was veel te scherp. “Het zijn erfhonden, waaks dus. Op de laatste les van de

gehoorzaamheidscursus verscheen er een pakwerker die wilde kijken of de honden instinct hadden om de baas te verdedigen. De pakwerker liep op hem toe, hief zijn stok en in een flits hing, zonder commando, de appenzeller al in zijn arm. In een gezin met opgroeiende kinderen en wonend in een stad kun je zo'n hond niet houden. Vooral was de hond heel beschermend naar mijn vrouw, zij kon alleen bezoek ontvangen als ook hij thuis was.”

Zaadje

Tot zijn grote verdriet heeft Kees de hond op 5 jarige leeftijd moeten laten inslapen. Intussen had hij wel Saarlooswolfhonden zien rondlopen in Utrecht. Dat waren de honden van Charles Corneille van kennel Di Canelupi, die erin is geslaagd om alle natuurlijke schuwheid van zijn honden weg te nemen. Hij is toen op bezoek gegaan bij Charles en vond zijn honden heel mooi en bijzonder. “Khan en Wolf waren geweldige honden.” Kees is zich verder gaan oriënteren, bijvoorbeeld bij een dierenarts in Utrecht. Die had zelf ook Saarlooswolfhonden en vertelde dat ze heel schuw moesten zijn. Daar was hij het dan weer niet mee eens. Maar het zaadje was geplant en toen Suzanne Stoetzer belde met een herplaatser, was Kees in voor zijn eerste ervaring met het ras. Wolfie, het kleinere broertje van Wolf en Kahn, deed zijn intrede in huize Janssen/Jongerus toen hij 1 jaar oud was.

Hechtingen

“Dat was meer een Saarloos met een sterke inslag van een Duitse herder. Hij was op zijn manier ook waakzaam, niet door te blaffen maar te grommen en hij gehoorzaamde bijvoorbeeld heel goed voor een Saarloos.” Kees speelde in

Abel

die tijd veteranen voetbal bij kampong en dan legde hij de hond af achter het vijandelijke doel (*hij was linkerspits*) en de hond bleef er liggen tot het laatste fluitsignaal. Een keer had hij Wolfie vergeten te roepen en stond al bijna onder de douche. Zijn medespelers zeiden verontwaardigd: “Hé Kees, je hond ligt nog achter het doel.” Voor andere honden was zijn eerste Saarloos niet gemakkelijk. Kees herinnert zich al te goed hoe Wolfie, normaal de kalmte zelve, een Rottweiler afstrafte die hem herhaaldelijk in zijn achterste beet. “De hele keel van die Rottweiler lag open, maar de eigenaar zei dat het tijd werd voor een koekje van eigen deeg.” Met een flink aantal hechtingen kwam het goed. Als hij schapen ziet, die door een wolf zijn aangevallen, moet hij nog altijd aan dit akelige incident denken. “Als je een beetje oplet, kun je goed zien als een wolfhond agressief wordt. De staart gaat vlak, de kam op de rug en de lip omhoog. Dan kun je als baas nog ingrijpen. Het bijtincident met de rottweiler is overigens het enige echte bijtincident van zijn Saarlozen in 33 jaar. Ze vermijden, vooral met behulp van hun lichaamstaal, bijna altijd gevechten. Wolfie werd oud en bereikte de leeftijd van 14 jaar.

Raaf

De liefde voor het ras was stevig, en dus kwam er een tweede herplaatser. De vier maanden oude Raaf bleek ook allerm minst schuw. Misschien omdat hij opgroeide met de kinderen in het gezin, maar het zal ook karakter zijn geweest. “In 2008 zijn we verhuisd naar Wolfheze (*geen grap*) en daar hebben we een grote tuin. We hadden ineens ruimte

om een kennel te bouwen, een nachthok en een ren. Ruimte genoeg voor een tweede hond: Kedi, de reus van 50 kilo en 76 centimeter schofthoogte.” Helaas ging Raaf niet lang daarna op 14-jarige leeftijd naar de hondenhemel en bleef Kedi alleen achter.

Epilepsie

Al snel deed een nieuwe reu zijn intrede: Abel. Voor Saarlozen is leven in een roedel met nog een hond bijna een basisbehoefte. “Ik was gewaarschuwd dat het niet goed is om twee jonge reuen bij elkaar te zetten omdat ze dan kunnen gaan vechten om de leiding. Maar dat is nooit gebeurd. Kedi was vanaf het begin de baas en Abel heeft dat nooit betwist.” Helaas kreeg Abel al na een jaar epileptische aanvallen die steeds heftiger werden. “Als hij geen aanval had, was hij prikkelbaar. Stormde overal op af, ADHD, zeg maar. Dan ga je natuurlijk proberen dat met medicijnen te bestrijden, maar het bleek een aangeboren ziekte. Ook Paul Mandigers, de bekende hondenneuroloog, kon ondanks het proberen van allerlei verschillende medicijnen, de aanvallen niet beperken.” Uiteindelijk moesten

Raaf

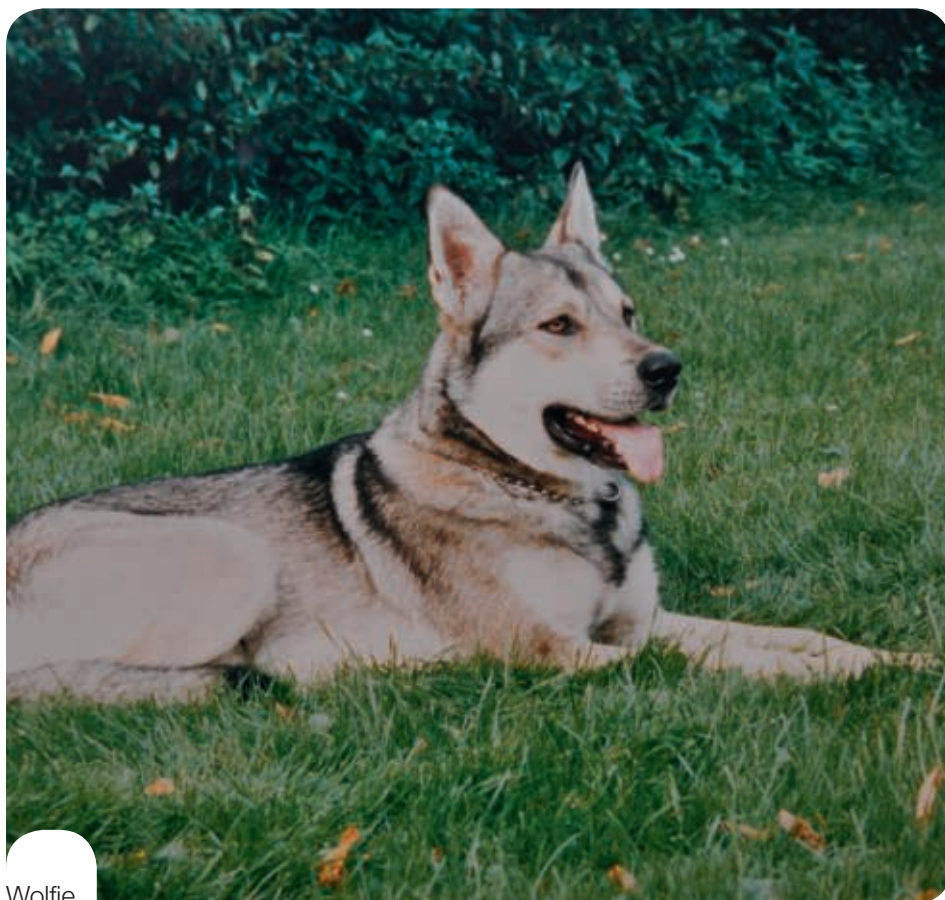
Kees en Dineke in 2015 afscheid nemen van Abel. Een hele trieste geschiedenis voor zijn roedel. “Kedi is er na enige tijd wel goed overheen gekomen. Ons lukte dat minder goed.”

Extreem trouw

Kedi is net jarig geweest, en is nu 13 jaar en een maand. Kees en Dineke hopen nog lang van hem te kunnen genieten. “Het is een hele kalme, zelf-verzekerde hond. Hij kan alleen slecht tegen kleine hondjes die hun plaats in de rangschikking niet kennen. Hij heeft wel eens een Jack Russel beetgepakt. Gelukkig luisterde hij toen ik los riep. De baas riep nog dat hij het zo dapper vond van zijn hondje. Ik zei dat ik het gewoon stom vond dat die Jack Russel een veel grotere, sterkere hond uitdaagde.” Ook militaire colonnes bij de airborne-herdenking ziet Kedi niet zitten. Het enige waar hij nog vluchtdrift voor heeft. Maar met de geleidehonden van het naastgelegen blindeninstituut kan hij prima opschieten. “Die zijn van nature niet bang en dus niet agressief. Maar als ik bij het wandelen kleine hondjes tegenkom, gaat hij aan de lijn. Gelukkig is Kedi extreem aanhankelijk en trouw aan de roedel. Hij is, zelfs als hij wild heeft geroken, nooit uit het zicht.”

Statig

De roedel ligt rustig te pitten, maar we kunnen ons helemaal voorstellen hoe het toeging toen Kees met Kedi op een wandeling de hondenuitlaatservice tegenkwam. “De honden uit het busje waren opgewonden, blaften, gromden en sprongen over elkaar heen toen hij met Kedi passeerde. Zijn hond liep statig door de meute. Het werd plotseling stil en uit met het gesprong. De begeleidster keek vol verbazing toe en zei: “Wat een natuurlijke dominantie. Geweldig! Wat een hond, die wil ik er ook wel bij hebben.” 🐾

Wolfie

Gin de Louba-Tar (Raf)

05 januari 2007 – 27 juli 2020

Op 27 juli 2020 hebben wij Raf in laten slapen. Wij hebben Raf op 1 april 2015 in ons huis opgenomen. Het was een lieve hond, al had hij ook wel zijn streken.

Hij is 13 jaar en 7 maanden oud geworden. We zullen hem missen, net zoals wij zijn voorganger Argos nog steeds missen. 🐾

Bert Broers en Helma Broers-Prophitius

Raf

Gedoe: Deel 1

Het is zondag 7 juni en het weer ziet er prima uit. Horzel heeft weer heerlijk gegeten die ochtend en zo tegen een uur of 10 maakt hij ons duidelijk dat hij het nu zo ongeveer wel tijd vindt worden om naar buiten te gaan. Dat tijdstip is gelukkig erg flexibel.

Door: René Kruidenier

Gemiddeld laten we Horzel 's avonds rond 16.30 uur uit. Dat tijdstip staat meestal wel redelijk vast omdat de klok die het voederschema van Horzel reguleert weet dat het rond die tijd iedere dag raak is. Maar 's morgens is het normaliter eigenlijk vooral wanneer het ons uitkomt. Horzel blijft heerlijk liggen tot hij merkt dat het zover is en dan laat hij, zoals ook die zondagochtend, op luide niet mis te verstane wijze merken dat hij echt heeeeel graag naar buiten wil. En dat doen we dan uiteraard ook maar.

Die ochtend besluiten we naar het Lage Bergse Bos te gaan in Rotterdam. Dat bos heeft vooral mijn voorkeur omdat het redelijk overzichtelijk is en er over het algemeen de wat socialere honden komen.

Tijdens de rit naar het bos laat Horzel ook constant merken dat hij ontzettend graag uit wil. Hij staat zo'n beetje de hele rit, die gelukkig maar 15 minuten duurt, op de achterbank in onze nek te hijgen en te zeuren. En dan is het niet zo dat hij na aankomst meteen enorm zijn behoefte moet doen maar meer dat hij de autorit niet zo heel erg kan waarderen. Dat is eigenlijk met iedere rit zo, ook als we verder weg gaan en de auto in stappen nadat we de kleine pony hebben uitgelaten.

Na aankomst op de parkeerplaats mag Horzel los en dan is hij ook meteen in zijn element. Ongelofelijk hard rennen en op diverse plaatsen laten weten dat de Koning (Koning Horzel van de Zevenhuizerplas) teruggekeerd is. Nadat we een stuk gelopen hebben zien wij dat rechts van ons bomen staan waar een afzetlint omheen zit. Het blijken eiken en op het lint staat dat gewaarschuwd wordt voor de processierups. Gatver!

We roepen Horzel dan ook meteen dat hij moet komen en volledig Saarlooswaardig doet hij dat in eerste aanleg natuurlijk niet. Hij loopt vrolijk door waarop ik mijn stem wat kracht bij zet en hem duidelijk maak dat hij zich onmiddellijk moet melden bij de directie. Gelukkig komt de boodschap over voor meneer het gevaar te dicht kan naderen en hij blijft staan. We grijpen hem en lijnen hem aan (compromis, klopt) en lopen vervolgens op gepaste afstand van de gevarezone door richting een van Horzels favoriete plekken in het bos; het Maisveld. Althans, het pad dat daar langs loopt.

Hij mag weer los. Het gras is wat hoger en Horzel vind doorgaans niets leuker dan daar met ons doorheen lopen en om de zoveel meter de naastgelegen sloot in te duiken om vervolgens daar weer keihard uit te rennen en door het gras te rollen. Vandaag is hij echter iets minder wild dan gebruikelijk wat vermoedelijk komt doordat hij de afgelopen week met de uitlaatservice mee geweest is. Vreselijk leuk, maar ook heel erg vermoeiend.

We wandelen vrolijk verder, maximaal scannend op eikenbomen uiteraard, en komen uiteindelijk weer aan bij de parkeerplaats waarop de rit huiswaarts aanvangt. In tegenstelling tot de heenreis ligt Horzel altijd heerlijk kalm op de achterbank bij te komen van het bezoek aan zijn domein. Eenmaal thuis volgt

Ontspannen dag

voor Horzel een ontspannen dag zodat de Koning zich op kan laden voor zijn laatste wandeling die dag. Na het aansluitende diner trekt hij zich terug in zijn slaapkamer waar hij heerlijk gaat liggen slapen op een plaats naar keuze.

De volgende ochtend staat hij niet meteen op als mijn vriend naar zijn werk gaat wat best vreemd is. Eigenlijk loopt

Horzel loopt mank

hij altijd mee om toch weer tot de conclusie te moeten komen dat hij pas gevoerd wordt als ik opsta. Maar het zal wel denken we. Als ik dan op sta en Horzel dat ook doet zie ik dat hij wat mank loopt. Iets met zijn rechtersvoerpoot lijkt het. Ik zie eigenlijk niks. Na het eten tijdens het uitlaten is wel duidelijk dat het niet oké is. Een erg pijnlijke poot rechtsvoor. Meteen naar de dierenarts of toch even aankijken tot morgen? Ik besluit toch het eerste te doen. Je weet maar nooit en het ziet er vrij pijnlijk uit.

Aangekomen bij de dierenarts is Horzel kalm als altijd en ondergaat hij het onderzoek gedwee. Conclusie: een bultje tussen de twee middelste tenen dat pijnlijk is. Wat het is? Onduidelijk. Er zit mogelijk iets in. Oplossing: pijnstiller en een zak bruisballen die we in een emmer water moeten doen en waar we zijn poot 5 tot 10 minuten in moeten laten weken. Niet van Kneipp maar van Maxani. Dan zou de bult mogelijk vanzelf open gaan. Zo niet: snijden. Liever niet, maar goed. We gaan het zien.

Dus die avond pakken wij een emmer en starten wij enigszins sceptisch met

het proces. Best een dingetje zo het u niet zal verbazen. Maar uiteindelijk is de voorgeschreven tijd voorbij en drogen we het dier, dat weer eens heeft laten zien dat in hem een sterk ontwikkeld dramatisch vermogen aanwezig is, af. En hup, naar bed natuurlijk.

De volgende morgen blijkt de bult grotendeels verdwenen. Wow! Het is werkelijk fantastisch! (*Tell-Sell-Stem met Engels accent, weet u nog*). Horzel hobbelt weer vrolijk rond en de problemen lijken als sneeuw voor de zon verdwenen. Dinsdag lijkt dan ook verder probleemloos te verlopen tot Horzel aan het eind van de middag zijn rechterachterpoot op begint te tillen en weer wat lastiger gaat lopen. Werkt lekker die pijnstiller, denk ik nog.

En dan begint de woensdag met een enorm zielige pony met een dikke rechter achterpoot. Dierenarts weer gebeld en die zegt al vrij snel dat ze Horzel wil zien omdat het hele geval haar toch wel enigszins zorgen baart. Er wordt zelfs iemand voor verschoven zodat ik langs kan komen. Dus daar gaan we weer.

Bij aankomst zijn er enkele andere honden in de wachtkamer aanwezig die allemaal wat onrustig gedrag vertonen. Logisch. Horzel gaat echter kalm als altijd super netjes naast me zitten en vertoont uitiem voorbeeldig gedrag. Je ziet de mensen kijken en hoort ze denken "wat een voorbeeldige hond". Wij weten wel beter. De dierenarts is ook weer vol lof over de kleine pony en start met haar onderzoek. Voorpoot lijkt inderdaad al over. Rechts achter constateert ze al vrij snel een ontsteking en een licht gezwollen lymfeknoop. Langer door met de antibiotica en de bruisballen. Joepie. OHRA zal inmiddels de basispremie voor de Saarlooswolffhond wel verdubbeld hebben denk ik.

Maar gelukkig. De medicatie slaat snel aan en ook dit euvel verdwijnt redelijk snel weer achter de horizon. Althans, ware het niet dat Horzel besluit dat het na dit alles dan eigenlijk wel weer tijd is om zelf de tand aan zijn voetzolen te slaan. Maar daarover meer in Gedoe: Deel 2.

De groeten uit 010. 🐾

Waarom een Saarloos?

Denk dat de vraag voor ons eerst was: waarom nu wél een hond? We hebben al jaren (ras)katten. Een hond was iets waar vooral onze jongste zoon nog wel eens om vroeg. Maar nee, daar waren we te vaak voor weg vonden we.

Door: Carla den Nieuwenhoop

Foto's: Jan de Olde

Overwegen

Op een fair zijn we allebei als een blok gevallen voor een Indian Dog (*Maikoh*). Een week later begon Jan er tijdens een wandeling over. "Gaan we nu serieus overwegen een hond te nemen?", was mijn vraag. Eerst maar eens allerlei zaken overwegen. Je vrijheid, vakanties, waar laten we de hond als we werken, zou het samen gaan met de katten, dat soort zaken.

Er werden (*wandel*)afspraken gemaakt met baasjes van Indian Dogs, daarna van Tamaskans, en vervolgens van Saarlozen. Er werden vragen gesteld, boeken gelezen, een clubdag bezocht, en zijn we mee geweest met een AVLS-wandeling.

Mooie meid

De eerste Tamaskan die we hebben ontmoet... wát een lieve, mooie meid (Nova). Maar haar dekking zou pas herfst 2020 zijn, en ook was niet zeker wie de vader zou worden. Onze wens was tegen zomer 2020 een pup te mogen verwelkomen. Van de andere Tamaskans die we hebben gezien was er niet één hetzelfde. Groot, klein, krulstaart, hangende staart, diverse kleuren; sommige erg mooi, maar meer die wij niet zo mooi vonden.

Verrassingspakketje

Bij de Indian Dog was er teveel diversiteit, soort verrassingspakketje. Vaak ook als werkhond ingezet, en meer jachtinstinct, wat de combinatie met katten wellicht lastiger zou maken. De wandeling van de AVLS was echt prachtig om mee te maken. Een stel

Een stel mooie honden die als één roedel door het bos schuimt

mooie honden die als één roedel door het bos schuimt, af en toe even checkend of het baasje nog wel aanwezig is. Erg ontroerend, en rustig ook. Het gereserveerde hebben we ook in een andere context mogen ervaren dankzij de fokker van Logan; ze bewaren dat voor de mensen die ze niet goed kennen.

BARFmenu®

De kracht van de natuur met de kennis van nu!

100%
Natuurlijke
diervoeding

Bestel via:
webshop.barfmenu.nl
kortingscode AVLS

GEEN RIJST OF GRANEN:
DUS GLUTENVRIJ!

BARFmenu® diepvries versvoeding wordt gemaakt van vers rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

www.barfmenu.nl

Voor de mensen die ze wel kennen, zijn het de gebruikelijke enthousiastelingen.

Goed gevoel

Veel tegengestelde informatie op onze vragen. We moesten echt alles afwegen in combinatie met onze eigen ervaring dan wel onderbuikgevoel. De fokker waar we nu Logan vandaan hebben (*Sascha de Vries van Lobo de Luna Llena*), daar hebben we vorig jaar een nestje van bezocht. Erg fijn hoe deze fokker alle tijd nam om onze vragen te beantwoorden. Omdat zij verwachtte dat een teefje van haar in februari loops zou worden en we dan rond mei een pup zouden hebben, én omdat wij echt een goed gevoel bij haar hadden, hebben we ons op de wachtlijst laten zetten. Dat het teefje (*Girah*) besloot om eerder loops te worden, vonden we ook wel prima.

— since 1989 —

DIERVOEDING

PROBEER:

VOER + BONBONS + KOEKJES

NATUURLIJK HET BESTE!

ONTVANG GRATIS PROBEERPAKKET:

**MET 3 X 100 GRAM VOER NAAR KEUZE
+ SAMPLE 3IN1 CRANBERRY KOEKJES
+ SAMPLE SCHAPENVET BONBONS
INCL. SPAARKAART EN INFOBOEKJE.**

☐ ADULT	☐ GEPERST ADULT
☐ LAM&RIJST	☐ GEPERST LAM
☐ DINER	☐ PUP MINI
☐ SENIOR	☐ ADULT MINI
☐ PUP	☐ SENSITIVE MINI
☐ HIGH ENERGY	☐ CONTROL MINI
☐ GIANT	☐ SENIOR MINI
☐ GEPERST MINI	

MAIL DEZE BON NAAR : INFO@BIOFOODDIERVOEDING.NL
OF STUUR NAAR: BIOFOOD, POSTBUS 151, 9200 AD DRACHTEN

NAAM: _____

ADRES: _____

PC/WOONPLAATS: _____

TELEFOON: _____

E-MAILADRES: _____

MAXIMAAL 1 PAKKET PER GEZIN.

Wolfsgrauw

En dan is het nestje geboren. Enige “harde eis” was dat de pup wolfsgrauw moest zijn. Reu, teef, dat maakte ons niet uit. Karakter stond voorop. En daar zit je dan. Negen pups, allemáál wolfsgrauw. Maak dan maar eens je keus. Eigenlijk waren de teefjes voor het merendeel niet prominent aanwezig voor ons. Wel een aantal reutjes, met als constante factor Logan, die zichzelf prima wist te verkopen met zijn kusjes. Daarnaast bevestigde de fokker zijn fijne karakter.

Met de katten gaat het best aardig

Logan is zacht van karakter, ondanks zijn “ettermomentjes”. Vantevoren kun je wel bedenken hoe het zal zijn, maar het is toch weer even afzien: continue opletten, corrigeren, verzorgen, dingen aanleren dan wel afleren, vroeg op. Met de katten gaat het best aardig. Ze zijn inmiddels alle vier redelijk relaxt. Zodra Logan te enthousiast wil doen of er achteraan wil rennen, dan corrigeren we dat.

Leuke locaties

We zorgen voor wandelafspraken, tuinbezoek of bij ons voor de deur. Samen met een buurhond wandelen zorgde ervoor dat de straat een stuk minder eng is geworden. Steeds op zoek naar leuke locaties, maar ook “enge” dingen op straat laten zien. Een bezoek aan het dorp: gewoon op een bankje zitten en kijken wat er allemaal voorbij komt aan mensen, scootmobiels, fietsers, etc.

Het socialiseren gaat door het Corona-gebeuren allemaal wel wat anders dan gepland, maar Logan doet het hartstikke goed. Trots op hem! 🐾

Paradis

Begin 2015, toen onze liefde voor Saarloos groeide en groeide, zochten we naar een andere teef om in ons gezin op te nemen. We keken vaak met bewondering naar de foto's van tweevoudig kampioen Fer Part d'Emozioni Breizh.

Door: *Richard L. Jones*
Vertaling: *Johan Berends*

Toen deed zich een kans voor uit een nest van hem met Gossip (bosbruin). We vroegen de fokker of we hieruit een teef konden reserveren. Dat kon en we hadden eerste keus. Het nest van Paradis werd geboren op 12 mei 2015, een mooie balans van 5 teefjes en 5 reuen.

De naam Paradis komt van de Franse zangeres/actrice Vanessa Paradis. Omdat de moederteef drager was van DM en onze twee teefjes op dat moment ook dragers waren, vroegen we of we konden betalen om ALLE teven in het

nest te testen voordat we zouden kiezen. We wachtten elke dag reikhalzend op de foto's en werden steeds opgewondener naarmate de tijd verstreek. 2 van de 5 teven bleek vrij van DM.

Onze keus was gemaakt en in de zomer van 2015 konden we niet wachten om Paradis in Nantes op te gaan halen. 15 weken wachten is niet ideaal voor een Saarloos, ook al heeft de fokster geweldig werk verricht door het nest zoveel mogelijk te socialiseren. Om de

**Het perfecte huis
voor ons en onze negen
Saarlooswolfhonden**

lange reis even te onderbreken, hebben we een vriend in Le Mans bezocht, hij woont daar met zijn gezin en heeft een karpervijver. Onze eerste rit naar Europa was best interessant, door de tunnel en dan rijden aan de andere kant van de weg. Toen we Marine en haar familie, en natuurlijk Paradis voor de eerste

keer ontmoetten, overweldigden de emoties zowel mijn vrouw Donna als ik. Het warme welkom en de hele ervaring is iets dat we de rest van ons leven zullen koesteren.

Het ging goed met Paradis de lange weg naar huis. Onze reis liep zoals gewoonlijk vertraging op door files rond de M25, de ringweg van Londen. Eenmaal thuis hebben we Paradis aan haar familie voorgesteld. Ze werd als een gek achterna gejaagd door de tuin, maar al snel vond ze haar plaats in de roedel. Vrijwel onmiddellijk namen we haar mee naar een lokale puppyklas en binnen een week of wat behaalde ze een certificaat. Van al onze Saarlooswolfhonden heeft Paradis waarschijnlijk de meeste tijd besteed aan training (*maar alleen de basis*).

In 2018 verhuisden we naar Wales met veel land en ruimte, 300 meter boven zeeniveau. Het perfecte huis voor ons en onze negen Saarlooswolfhonden. Paradis kreeg hier haar eerste nest op

20 december 2018 met Navarre. Het werpen ging prima tot pup 8. Het leek erop dat hij niet via de natuurlijke weg zou komen. Dus naar de dierenarts en na 3 uur wachten werd hij om 4 uur 's ochtends gelukkig toch op de natuurlijke manier geboren. Helaas heeft hij het niet gehaald. Het laatste teefje werd op weg naar huis geboren achter in de auto. Paradis moet altijd een drama-queen zijn!

Een zeer enthousiaste eigenaar wil met een reu uit dit nest helpen de populatie Saarlooswolfhond hier verder op te bouwen. Slechts een van de twee nakomelingen uit Navarra zal worden gebruikt voor het fokprogramma in het

Met 16 pups heeft Paradis nu genoeg pups op de wereld gezet

Verenigd Koninkrijk. Na het missen van een loopsheid, werd ons volgende nest met Paradis en Rag-

Pups van Paradis en Ragnar 16 weken

nar geboren op 2 mei 2020. Wederom hebben we langer gewacht op puppy nummer 8. Opnieuw een bezoek aan de dierenarts om 4 uur 's ochtends. Deze pup heeft het trauma overleefd, maar was helaas erg zwak en ondanks al onze inspanningen leefde maar 2 dagen. We waren erg benieuwd naar de vachtkleuren in het nest. Paradis met

haar bijzondere vachtkleur en Ragnar met zijn sterke pigmentatie. Alle nakomelingen vinden wij geweldig en uniek. Met 16 pups heeft Paradis nu genoeg pups op de wereld gezet die allemaal in het Verenigd Koninkrijk wonen. We hebben besloten Paradis niet meer in te zetten voor de fok. Ze zal deel van ons gezinsleven blijven uitmaken.

Paradis als pup

Hoewel we begrijpen dat Paradis' foklijn, de vachtkleur en het Saarloos-type misschien niet naar ieders smaak is, hebben we hier in het VK het geluk een populatie van 9 Saarlooswolfhonden te hebben uit verschillende lijnen en landen. Paradis' karakter, en vooral haar aanhankelijkheid naar ons, is fantastisch. Ze is een geweldige moeder geweest en we hadden ons geen betere moederteef kunnen wensen. Hopelijk heeft zij bijgedragen aan de opbouw van de Saarlooswolfhond populatie in het Verenigd Koninkrijk met een reu uit haar nest met Navarra, die in de toekomst gebruikt zal worden, en een reu en een teefje uit haar nest met Ragnar, dat ook gepland staat voor de toekomst. Dank aan iedereen die deze korte beschrijving van onze reis wilde lezen. 🐾

De stamboom van Oscha Oebele Bastaja

20-10-2005 - 23-10-2019

Oscha

De eerste kennismaking met een Saarlooswolfhond was in Valkenswaard waar onze dochter op paardrijles ging. Dit was echter geen raszuivere (*kruising Saarloos met Mechelse herder*) maar het trok wel mijn aandacht en interesseerde mij waardoor ik op het internet ben gaan zoeken

Door: Annemie Gerritsen

Wil had altijd al gezegd; “als we op ons eigen wonen, dan komt er een hond”. Zijn keuze was een Mechelse Herder maar ik zag dat niet zo zitten. Het zoeken op internet leerde ons al snel dat een Saarloos niet zomaar een hond is, het is een speciale met bijzondere kenmerken en karaktereigenschappen.

We moesten allemaal heel veel leren

Na ongeveer drie jaar zoeken, veel informeren en eens gaan kijken bij een nestje werd het ons steeds duidelijker dat een Saarloos in ons gezin past en op een gegeven moment kwamen we in contact met Francis Timmerman waar ons definitieve avontuur met een Saarloos begon. Oscha Oebele Bastaja was op 20 oktober 2005 geboren uit de combinatie van moeder Kleine Kockette Katinka Bastaja (*Kat*) en vader Bardo Akira van de Boshuizer Bergen (*Akira*). Op 10 december 2005 mochten wij Oscha op gaan halen en dat was een groot feest. We moesten allemaal heel veel leren; wij hoe met Oscha om te gaan en Oscha om aan ons gezin te wennen. Dat viel echt niet altijd mee, maar goed door schade en schande wordt men wijs en leer je elkaar steeds meer begrijpen, accepteren en waarderen.

Het contact met Francis is altijd gebleven en op een dag vroeg ze of wij Oscha niet wilden laten dekken. Nou dat was “een ver van mijn bed show” voor ons, we hadden geen idee wat daar allemaal bij kwam kijken. Met behulp van Francis werd er een reu uitgekozen

en werd Oscha gedekt. Op 30 april 2007 heeft Oscha 8 pups ter wereld gebracht. Daarvan hebben we zelf 1 teefje (*Uzziah*) gehouden want we wisten het zeker: er moest een tweede Saarloos bij komen. Oscha was een geweldige moeder en roedelleider die tot het einde toe liet zien wie de baas was in de roedelpack. Oscha leerde de andere honden ook wat wel of niet mocht. Ook toen later Ayo en Lailah bij ons kwamen wonen. Zij gaf aan wat wel en niet mocht. Ze was ook heel erg slim.

Oscha was een echte knuffelhond

Oscha was een echte knuffelhond. Iedereen kon haar aaien en ze ging er dan ook echt voor staan. We konden overal met haar komen, op het terras, de kermis, het bloemen-corso, de carnavalsoptochten, overal ging ze mee en ging dit heel goed. Maar Oscha had ook een geweldige mensenkennis. Zij wist precies bij wie ze wel of niet in de buurt moest komen en als ze het niet vertrouwde,

wilde ze weg of ging in de uiterste hoek van de tuin verscholen onder de struiken liggen totdat de kust weer veilig was.

Het werd ons ook al snel duidelijk dat ze alles doen voor eten. Van stukken paté tijdens een verjaardag, tot een frikandel uit een kinderhand grissen die hiermee aan het zwieren was ondanks onze waarschuwingen. De focus is eten en dat wil ik ook hebben. En ook dit leer je allemaal in de loop der tijd.

Oscha heeft twee nesten gehad, uit het tweede nest is Ayo na wat omzwervingen bij ons komen wonen.

Wagenziek is ook zo iets. Voornamelijk kwijlen, behalve als de caravan achter de auto hangt. Dan kunnen we zelfs tot in Kroatië rijden met een droge bench. Zo typisch. En wat een bekijks hebben we gehad tijdens deze vakanties. Heel veel vragen beantwoord en informatie gegeven en vooral de verbazing van mensen dat onze honden gewoon los bij de caravan liggen en dat zij niet eens op andere honden reageren als zij met een blaffende hond langs lopen.

De jaren verstrijken en Oscha werd steeds ouder en dan komt de dag dat we afscheid moeten nemen. Ze was op zondag 14 jaar geworden en ineens kon ze niet meer zelf overeind komen, ze was op. De blik in haar ogen was hartverscheurend, maar we moesten een beslissing gaan nemen. Op 23 oktober vorig jaar hebben we haar in moeten laten slapen. Een enorme moeilijke beslissing en we missen haar nog elke dag. Dank je wel Oscha dat je in ons leven bent gekomen en ons zoveel hebt geleerd en hebt gegeven. 🐾

OSCHA OEBELE BASTAJA

BARDO AKIRA V.D. BOSHUIZER BERGEN

KLEINE KOKETTE KATINKA BASTAJA

ANDY-HARRAS FROM THE SHADOW OF THE MOUNTAIN

XANNE SHUN-TOKSA

LYCAENOPS LUPUS LJARKOW

TOETIE TIZRA BASTAJA

Te kakken zetten!

Door: Ineke Pompen

“Nou, deze is nooit zo makkelijk,” zei ik over Aeghir, 3 seconden voordat hij op de schoenen van die mevrouw ging zitten.

“Nee, ze zwemmen eigenlijk nooit,” zei ik tegen de eigenaar van het vakantiehuisje, een half uur voor ze allebei de sloot in sprongen en Aeghir er aan de overkant weer uitklom.

Volgens mij staat het zelf ergens in de rasstandaard: het is pas een echte als hij de baas regelmatig te kakken zet in bijzijn van willekeurige vreemden.

Daarentegen zal ik echter ook nooit die keer vergeten dat ik Thorgal riep en hij echt als een SPEEEEEER aangerend kwam (*zo goed time ik ze zelden, maar toevallig was hij toen al aan het omdraaien toen ik die HIERRRR eruit gooide*). Leverde me ook een verbijsterde blik op van een voorbijganger, maar nou eens een keer een bewonderende.

En die keer dat hij examen moest doen voor zijn diploma gehoorzame huishond. De moed was me echt tot verder ONDER mijn schoenen gezakt, want de les ervoor was hij nog op het konijnenhok af gerend. (*oké, maar serieus, wie verzint zoiets bij een hondenschool*).

Robbert was meegegaan voor moral support en ook tot diens grote verbazing deed hij het echt nog nooit zo goed als op dat examen. Echt alles wat hij normaal never nooit niet deed, deed hij nu en hij deed het fantastisch. “Ik kan wel zien wat een goede band u met u hond heeft,” zei de mevrouw van het examen, terwijl ik een dag daarvoor nog bedreigd had dat ik hem op Marktplaats ging zetten.

Wat ik maar wil zeggen, al die mensen die nu net zo’n ongelooflijk lief en vertederend pupje in huis gehaald hebben, hebben binnen 2 weken allemaal een momentje van wanhoop. Hij of zij doet buiten niks, maar poept juist zodra jullie binnen zijn.

Thorgal

Cavom®

de natuurlijke voeding
voor elke hond

- Cavom is de volledige en hoogwaardige maaltijd voor uw hond.
- Cavom bevat alle essentiële voedingsstoffen in de juiste verhouding.
- Cavom is voordelig in gebruik, door de hoge energiewaarde en de lichte verteerbaarheid.

Kijk op onze website of neem contact met ons op voor specifieke vragen over welk Cavom product voor uw hond het beste is. Wij adviseren u graag!

cavom.nl

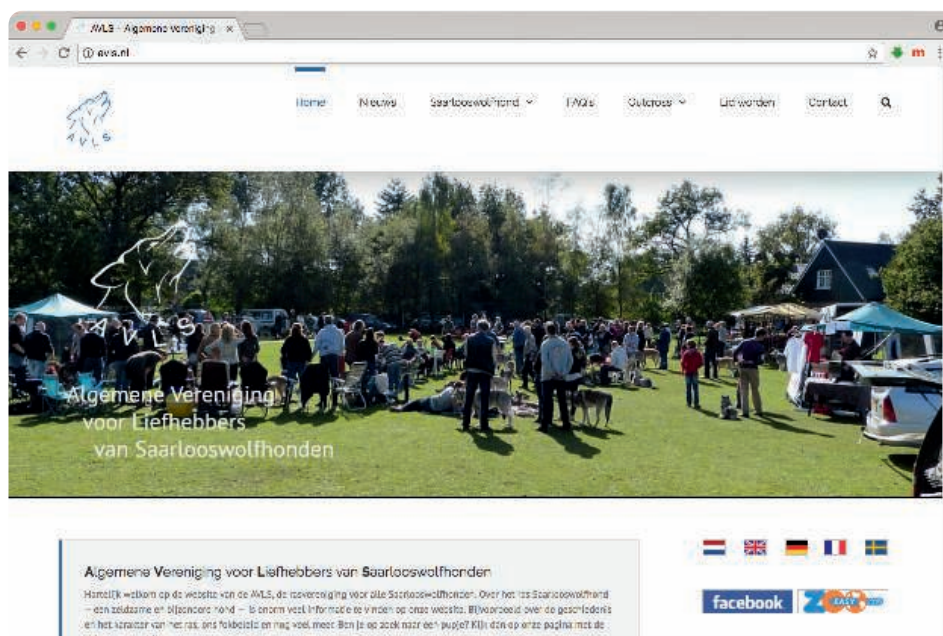

Cavom, daar draait een gezond hondenleven om!

VDM Diervoederfabriek B.V. | Tussendiepen 1-13 | 9206 AA Drachten
Tel. +31(0)512-515955 | Fax +31(0)512-516050 | vdm@cavom.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS Jean Sibeliusstraat 33 3069 MJ Rotterdam

AVLS website

Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarlooswolfhonden